

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО
Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 110 (1865) | В. Търново, четвъртък, 12 септември 1963 г. | Цена 2 стотинки

НА ЗВЕЗДНИТЕ БРАТ И СЕСТРА НАШИЯТ СЪРДЕЧЕН ПОЗДРАВ

А ГОЛЕМИЯ ПРАЗНИК при нас долетяха „Ястреб“ и „Чайка“. За големия празник те донесоха най-мил и сърдечен привет от неопитната братска съветска земя и самите звездни простори.

На 8 септември на аерогара София бяха посрещнати скъпите и дългоочаквани гости, съветските космонавти Валентина Терешкова и Валерий Биковски, придружени от героя на Съветския съюз — генерал лейтенант Николай Каминин и съпругата на Валерий Биковски — Валентина Биковска.

Радостни и щастливи, отрупаха от аерогарата до града, излязали улиците, площадите и просторните паркове, столбичи образуваха плътен шалбир, през който минаха скъпите гости.

След обед Валентина Терешкова и Валерий Биковски бяха приети от първия секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет др. Тодор Живков, от председателя на Президиума на Народното събрание др. Димитър Ганев и много още партийни и държавни ръководители. На срещата бе обявен Указът на Президиума на Народното събрание за удостоверяване на двамата космонавти със званието „Герой на социалистическия труд на Народна република България“, като им се връчва „Златна звезда“ и орден „Георги Димитров“.

След обед гостите бяха на разходка на причудливата Витоша, а на другия ден имаха сърдечна среща с хората от легендарния Пирински край. Вечерта в правителствената резиденция край с. Крчим, където бяха отседнали гостите, се състоя срещата на Валентина с прителката й от детинство Веселина Стефанова, работничка от Електростроителен завод в Сливен.

Вчера скъпите гости бяха в Пловдив и по плодородните богати поля на Пловдивски окръг, а след това посетиха в.р. Столетов, най-якото най-топло приветствувани от многохиляден народ.

Още много и много радостни срещи очакват звездните брат и сестра с нашия трудолюбив и безмерно уважаващ техния подвиг народ.

Вчера скъпите гости бяха в Пловдив и по плодородните богати поля на Пловдивски окръг, а след това посетиха в.р. Столетов, най-якото най-топло приветствувани от многохиляден народ.

ВЪЗТОРЖЕНИ НАРОДНИ МАНИФЕСТАЦИИ

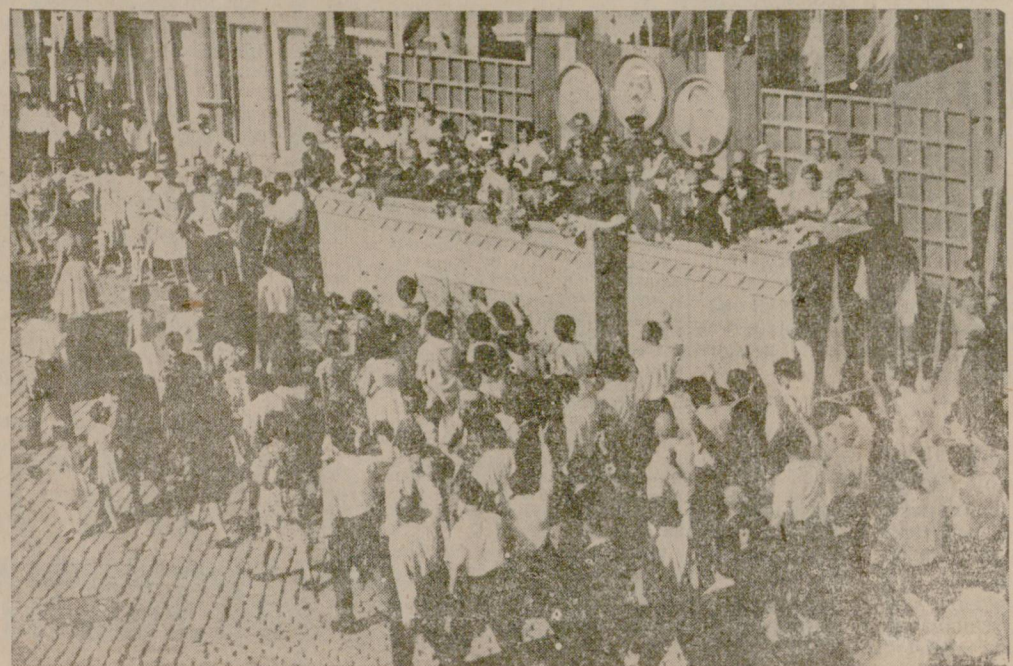
ПОБЕДЕН МАРШ НА СВОБОДНИТЕ ХОРА

ЩАСТЛИВИ И БОДРИ, с празничен ведър дух се стехоха на 7 септември вечерта трудещите се от гр. Велико Търново в просторния салон на Дома на Народната армия. Те дойдоха за тържественото събрание, посветено на 19-годишнината от социалистическата революция в България. Сред тях бяха и членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стойков.

За неспирния възход на Родина, за придобивките на окръга и града през годините на народната власт говори др. Димитър Петров, секретар на Градския комитет на БКП във Велико Търново.

Присъстващите изпратиха възторжени поздравителни телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП.

Събрането завърши с богата литературно-музикална програма.

Пред трибуната с официалните лица, начело с председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Костов, манифестира възторжените редици на търновските трудещи се.

ПАМЕТНО И МНОГО-ОБЕЩАВАЩО — такова се отрази деветосептемврийското утро в очите на хилядите трудещи се, служещи, ученици и деца, от раздалото се на дълъг по легендарната Янтра старо и ново Търново.

Те тръгнаха от всички посоки. Когато фанфарите възвяха парада и на трибуната заеха места партийни и стопански ръководители от града и окръга, близки на загинали в борбата и хора, много хора, окичени с ордени за трудови отличия, в неспирен поток през площад „9 септември“ в града се понесе празничната колона. Започна деветнадесетият победен и възторжен марш на свободните трудови хора!

На първо място най-добрите, най-трудолюбивите! И ето — търновци с уважение правят път на колектива на едно от най-младите предприятия не само в града и окръга, но и в страната — Завода за малки радиоприемници. Начело на деветосептемврийската манифестация са умелите майстори на радиоапаратите „Маестро“ и „Комсомолец“, „Сонет“ и „Концертно“. Те гордо носят знамето на Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на Профсъюзите за предприемчивост.

В челните редици са най-добрите в професията. Снимки: Ив. Воденичаров

ПРАЗНИК В ПЧЕЛИЩЕ

Китното прибалканско село Пчелище осымна в празнична премяна и оживление. Сгушнените сред зелената на дворовете бели къщи шумяха в последни приговори.

От площада кънтат звуците на музиката, изпълняваща революционни мелодии и маршове. Около клубовете на десетте района се тропат хора. Една по една колониците от всички краища на селото се излизват към центъра.

Начело със знамена, млади и стари, потеглят на манифестация из улиците, после преминават пред официалната трибуна в бодър марш, с вдигнати в юмруци

Станало и дружно върви многобройният колектив на ДТК „В. Мавриков“, отчитащ в този ден не една и две победи. Всички договорирани количества прежди за Германската демократична република са изпратени. Немалка заслуга имат за това първенците-предачки от смяната на Н. Пантев. Тъкачки, предачки, сесийонни майстори, инженери, ръководители — с много плакати и лозунги, с ведри усмивки вървят устремени напред.

Радостна е срещата на деветосептемврийския парад между трудовите хора. Те един на друг разказват за своя упорит ежедневен труд. Ето — в празничната колона са заели място трудолюбивите свило-точачки от ДИП „В. Коларов“. Висококачествената работа на Поля Косева, Синие Житова, Момка Балкова, на десетки още жени е най-добрият дар за рождения ден на Свободата.

С хубави вести са тръгнали в това утро пивоварите от ДИП „Балкан“. 937 000 литра пиво над плана са произвели те през август.

Работниците от ДИП „В.

На светлия празник трудолюбивите деца на Балкана изпъхат с весел глъч старинното гравче. С бодри крачки те се отправят към площад „Иларион Макарипопски“. Оттам трудещите се на гр. Елена с музика и разноцветни знамена потеглиха към площад „Хр. Ботев“.

На трибуната, сред първенците, партийните и стопанските ръководители, е членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стойков. Тук са и майките, чийто синове дадоха живота си за светлото дело на 9 Септември.

С песня в малките ръчички и чисти погледи минават децата от Детската градина, получили като дар за светлата празнична нощта на Десетата музикална школа.

Читалищният хор пее и носи голям лозунг „100 години народно читалище“. След фанфарната музика е Основното училище в града.

С твърда стъпка преминават първенците от Градския промкомбинат. Красив е макетът от „Персийски килими“, който те носят.

Колективът на ДАП в чест на 9 Септември завоюва големи трудови успехи. Затова е бодра стъпката на хората, прекарващи дни и нощи зад кормилото.

Работниците от ДИП „Елба“, ДИП „Деню Георгиев“, ТПК „Труд“ и „Чумерна“, от Горското стопанство се редят в пъстра празнична колона.

След тях са механизаторите и кооператорите от МТС и ТКЗС.

Редят се колективите на

Левски“ първи заговориха и решиха: деветмесечният план да бъде изпълнен до големия празник. Тяхната инициатива подеха много, но гордостта на трудолюбивия колектив на ДИП „В. Левски“ е най-голяма — първи дадоха дума, първи я изпълниха!

Поток от весели щастливи хора залива улиците на града. И нито времето, нито думите ще стигнат да се разкаже в празничното утро за ежедневния трудов подвиг за всеки човек. Манифестираат мебелистите от ДИП „Победа“, дали над-

плана продукция за 11 000 тона, големи успехи отчитат колективите на „Хлебна промишленост“ и Промкомбината; до тях се нареждат работниците от Държавния месокомбинат. Държавната печатница „Димитър Найденов“, трудолюбивите железничари от ЖП гара В. Търново, натоварили 2953 тона наднормен товар и превозили 5500 пътника над плана.

Многобройни са атаките и лозунгите за българо-съветската дружба, за мира, за единството на социалистическия лагер, начело с великия Съ-

ветски съюз.

Сред пъстрите колони на трудовите хора се очертават точните квадрати на блоковете на курсантите от ВВМУ „В. Левски“. Те манифестира своята готовност да бранят свободната родна земя.

Особено звънки и щастливи са детските гласове. Пионери, средношколци, младежи, родени и расли в дните на свободата, носят много цветя за Празника и възторжен привет за родната Партия, начергала прекрасно бъдеще за Родината.

А там, пред камiona с бели кърпички, от който детските ръчички размахват радостно знаменца, върви старец. Косите му блестят като сребро и вятърът нежно ги гали. Един старец, един баща — снен шапка в този ден и очите му, замъглени от влага, се взира в щастията на целия народ. Търновци не се питат кой е, не се чудят кого диги погледят му сред техните пъстри редици — те познават дядо Стоян. И днес, както на всеки празник, той върви с широка крачка пред камiona на детската градина „Ганка Рапеева“, а в нежните гласчета, като че чува гласа на своята любима Ганка, като че усмивката на всяка девойка е усмивка на Ганка.

Минути, часове... Празникът кънти по улиците, по площадите, по новите паркове и градини на този град — хилядолетен свидетел на българската история.

Победният марш на свободните хора под плахиците знамена на членината БКП е непрекъснат. България навлиза в двадесетата победна година на своя възход.

Бл. ЙОРДАНОВА

Твърдо и уверено по светлия път

В стегнати редици, единни и сплотени

Дните пред Празника на свободата бяха дни на напрежение, на трудов ентузиазъм. Работниците и работничките, трудовете хора манифестираха своите успехи в деня на светлия празник.

9 септември! От ранно утро по улиците се движат празнично облечени хора. Те се приветствуват един друг и си желаят здраве и сили за осъществяване на светлите перспективи пред нашата Родина.

Във водното деветосептемврийско утро заемат места на трибуната секретарят на Окръжния комитет на БКП Иван Диков, партийни и стопански ръководители изтъкнати първенци в производството. Музиката свири революционни маршове. Започва деветнадесетият парад на свободата.

На чело място са работниците от Железопътното управление — гара Горна Оряховица. Хората със железничарски фуражки и мазолести здрави ръце, излезли от локомотивното депо и електродепото, от вагонното депо, от елсекцията, поздравяваха с мощно „ура!“ обновената Родина и скъпата Партия. Те са постигнали високи успехи през изтеклата година. Пусната е в експлоатация електрическата линия Горна Оряховица — Русе, навлиза дизеловата тяга, обновява се родният транспорт.

Минават бодро и весело, уверени в бъдния ден, работниците от предприятията на Горна Оряховица. Много плакати, лозунги отразяват великата дружба между българския и съветски народи, борбата за мир, братство

и щастие. Горди са работниците и работничките от ДКК „Панафот Цивков“, получили знамето на Министерския съвет за благоприятен първенец на консервна, та промишленост в страната.

Манифестираат трудовете колективи на ДИП „Рекорд“, ДИП „Металургия“, ДИП „Мизия“, ТПК „Сотир Зринов“ и много други, постигнали високо изпълнение на производствените планове.

Многобройна пъстроцветна и пластлива е колоната на работниците от Държавни захарни заводи. С весел глъч преминават и децата от детската градина „Ганка Ганчева“ — национален първенец. Бодри и весели са и чавдарчетата и пионерите от четирите основни училища в града, поздравяващи родната Партия за големите грижи и щастливото детство.

С народни танци и веселня, с кърпичи хора и ръченици, с музика и много цветя беше изпълнен големият светъл Празник на свободата.

Ив. ДИПОВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

Пред трибуната в Горна Оряховица. Снимки: Н. Качаков

ГОРЕЩА БЛАГОДАРНОСТ

В северо-деветосептемврийско утро крайдунавският град Свищов бе рано оживен.

9.30 часа. На трибуната заемат места ръководителите на града, заслужили борби в борбата против фашизма, изтъкнати общественици, членци в производството. Тук е и секретарят на Окръжния комитет на БКП Димитър Тушков.

Отенат звуците на военна музика. Волю се вят знамената. Екзотични възторжени песни, възгласите „Мир“, „Вечна дружба!“, „Слава на СССР!“ — пееят учащите се скандират трудовите хора. Сред участниците на деветнадесетата свободна деветосептемврийска манифестация са и група румънски студенти, начело с професор Полеску Николае — ректор на Педагогическия институт в Крайова, намиращ се в града полски археолози.

Твърда и уверена е стъпката на колективите на промишлените предприятия в града, изпълнили осеммесечния си план 103 на сто и даги надпланова продукция за 554 000 лв.

Горди са пристанищните работници. В навечерието на славната годишнина те изпълниха 14 месечния си план и обещаваат до 10 септември да изпълнят годишната си производствена програма и с народът на чело място в страната. Лозунгът, който носи колективът, гласи: „Ние се борим за званieto „Пристанище за комунистическия труд“.

С хубави успехи манифестираха и работниците от ДЗС — Свищов.

Манифестирайки своите големи постижения трудещите се от Свищов манифестираха и горещата си благодарност към Великата страна на Ленин и славната КПСС, манифестираха своето единство и сплотеност около героичната Българска комунистическа партия и нейния здрав и единен Централен комитет.

Ив. КУЛИНСКИ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Свищов

В ПАВЛИКЕНИ

Площад на свободата. В 10 часа на трибуната, построена пред новостроящия се културен дом, заемат места официалните лица. Сред тях е секретарят на Окръжния комитет на БКП Димитър Стойков, ръководители на града, изтъкнати производственици. Започва и деветосептемврийската манифестация, посветена на 19-годишнината от победата Девети септември.

Начело на възторжената колона са работниците и служещите от ДМЗ „Варянка“, изпълнили осеммесечния си план 100.33 на сто.

За постигнати успехи през второто тримесечие колективът на „Винпром“ спечели знамето на Министерството на външната търговия. Сега то е в чело на бойните редици на колектива. За миг манифестацията спира. Пред трибуната е танцовият колектив на предприятието, който изпълнява кърпичи севернишки хорове.

В строини редици минават колективите на ГТК „Градска търговия“, ГПК „Наркооп“. С мощно „ура!“ огласяят площада работниците от ТПК „Втора петилетка“, ДИП „Победа“, ДП „Зърнени храни“ и други. Уверена е стъпката на работниците от „Енергоснабдяване“, дали на страната в чест на 9 септември 13 207 932 квч електроенергия.

Най-многолюдни са колоните на ТКЗС „Път към комунизма“. В челните редици на всяка бригада са зената първенци.

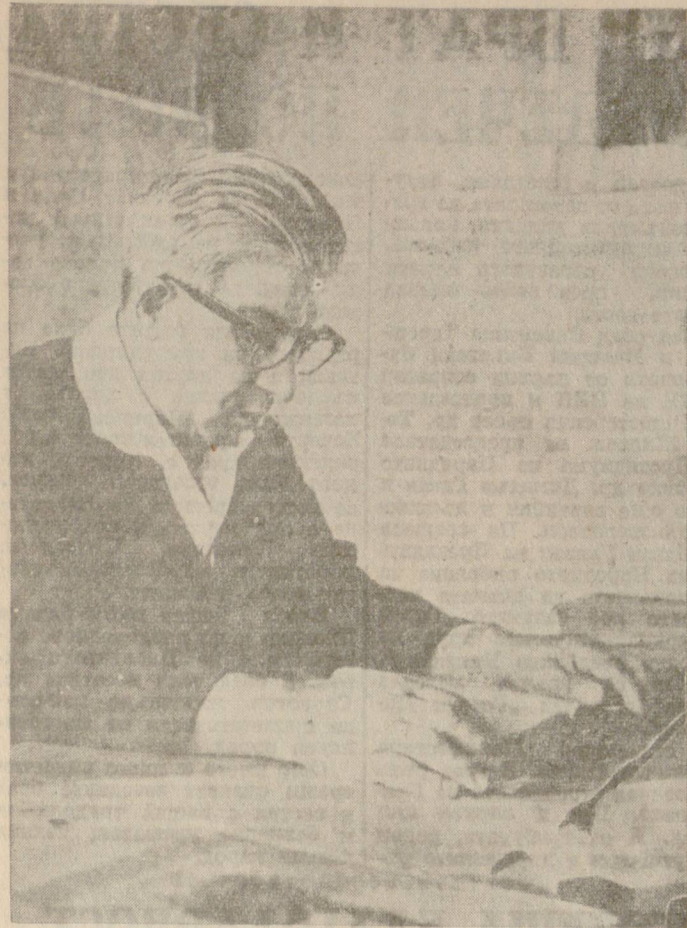
Манифестираат курските от Техникума по механизация на селското стопанство, ученици от I и II основно училище, манифестираат здравните служители, преминава моторизирана колона на ДОС и много трудещи се — манифестираат свободните трудови хора.

Иор. ДРУМЕВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Павликени

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи в проценти към 10 септември 1963 г.

ТКЗС	Сваляване	Обр.	Сваляване	Обр.	Сваляване
1. Бяла черква	94.7	62.8	21		
2. Камен	86.7	38.1	24.4		
3. Поликарпче	84.1	83.1	11.4		
4. Дъско	83.8	62.9	45.8		
5. Михайли	82.4	21	30.1		
6. Дол. Диница	81.4	47.8	18.8		
7. Козловец	80	86.9	34.6		
8. Дръкулница	78.1	60.3	26.5		
9. Морав	75.8	0	44.7		
10. Страхилово	75	97.8	23.8		
11. П. Сеновец	75	216	34.1		
12. Обединение	74.1	100	34.3		
13. Д. Оряховица	73.7	36.1	19.5		
14. Масларово	72.6	100	11.4		
15. Сухиндол	70	46.8	34.1		
16. Каранас	67	92.1	29.8		
17. Върбоина	66.2	59.8	4.9		
18. Самоводне	64.6	19.4	24.1		
19. Ова мотина	63.3	9.8	47.1		
20. Лесковец	61.8	61.8	7.4		
21. Димитриево	61	57.3	18		
22. Павлики	53.8	25.1	5.7		
23. Аленово	57.8	76	21.7		
24. Асено	56.3	37	40.6		
25. П. Тръмбеш	56.1	56.1	20.2		
26. В. Търново	54.1	15.7	11.7		
27. П. Козия	53	66.6	5.5		
28. Тополя	52.6	47.8	18.8		
29. Младарево	52.3	3.6	53.9		
30. Ресен	51.9	17.4	2.9		
31. Златарница	51.6	33.7	7.2		
32. Славина	50.7	79.1	37.4		
33. Балван	50.2	30.7	15		
34. Кесарово	46.6	34.4	27		
35. Г. Славина	42	100	63		
36. Суниня	42	86.6	0		
37. Радва	37.5	0	3.1		
38. Раброво	35	0	2		
39. Ореш	27.9	100	21.8		
40. Константин	9	0	13.9		
41. Вълчанци	0	0	0		
ДЗС					
1. Лозовец	50.2	—	15.3		
2. Сивата	33.2	100	10		
3. Свищов	7.3	34	2.9		
Всичко за окръга	62.3	53.9	21.7		

Ректорът на Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“, професор Александър Бурмов — в своя работен кабинет.

НАЙ-ГОЛЕМИЯТ ПОДАРЪК

САМО НЯКОЛКО ДНИ след празника на освобождението на българския народ от фашисткото и капиталистическото иго във Велико Търново ще има нов празник — откриването на Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“. В новите просторни аудитории и семинарни зали в читалните на библиотеката и във фонетичните кабинети ще навлезат тази година към 300 народни дъщери и снове от всички краища на нашата социалистическа Родина, за да овладят тайните на науката и да станат добре подготвени строители на социализма и комунизма.

Новият институт е преди всичко още един прекрасен дар за българската младеж от страна на Партията и Правителството. Той ще даде възможност на нови хиляди младежи и девойки, жадни за по-висока наука, да получат висше образование. Той ще увеличи с още един отряд армията на студентите, която вече възлиза у нас на 70 000.

Новият институт е незаменим дар и за българската наука и изкуство. В него ще поствят на работа, покрай старите и опитни научни и художествени кадри, и мнозина млади научни работници и художници. Те ще растат в работата и ще дават богати приноси към родната наука и изкуство. Във Велико Търново се създава още едно научно и художествено средище, което ще заеме достойно място сред досега съществуващите такива в България.

Най-сетне, новият институт е най-хубавият подарък за Велико Търново. Чрез него се обновява богатата културна традиция на древния град, традицията на книжовниците от XIII—XIV в., които въздигнаха България до културно средище на славянските, традицията на Теодосий Търновски, на патриарх Евтимий, на Григорий Цамблак, на Търновската живописна школа, на П. Р. Славейков, на Цани Гинчев, на Димитър Благоев. От Велико Търново ще засияят още по-ярко лъчите на науката и изкуството, на марксистко-ленинската мисъл и на социалистическия реализъм.

Ръководството, преподавателският колектив и студентите в Института ще положат всички усилия, за да оправдаят доверието на Партията и Правителството, за да се отблагодарят за техния дар чрез труд и учение, чрез добра подготовка на бъдещите учители и специалисти.

Член-кореспондент на БАН
проф. Александър К. БУРМОВ
ректор на Института

ПРИ МАЛКИТЕ АРТИСТИ

ЗА МНОЗИНА лятната ваканция свършва на 15 септември, но за учениците от Драматичната школа при Обществения народен читалище в Горна Оряховица свърши много по-рано на 1 август. Ярка светлина обля читалищната сцена, откъдето се понесоха звънките гласове на младите артисти. Цял месец вече те репетират драматичната композиция „Цветя за смелите снове и дъщери на народа, извоювали свободата ни“.

Познаваха почти всички възпитаници на школата, бях ги виждали в различни роли на сцена-

та, затова с удоволствие посетих репетицията им. Разговарях като със стари познати с Маргарита Момчюва, Недялко Грозев, Божидар Тинка, с четвъртокласника Кольо Йорданов — едно мургаво момче, за което ми казаха, че когато си дошло от лагера, най-напред се отбило в читалището при другарите си и после си отишло в къщи.

Първата част на репетицията мина и в двайсетминутната почивка споделихме някои мисли с режисьора А. Бахчеванов. За новия репертоар той каза:

— През новия сезон постанов-

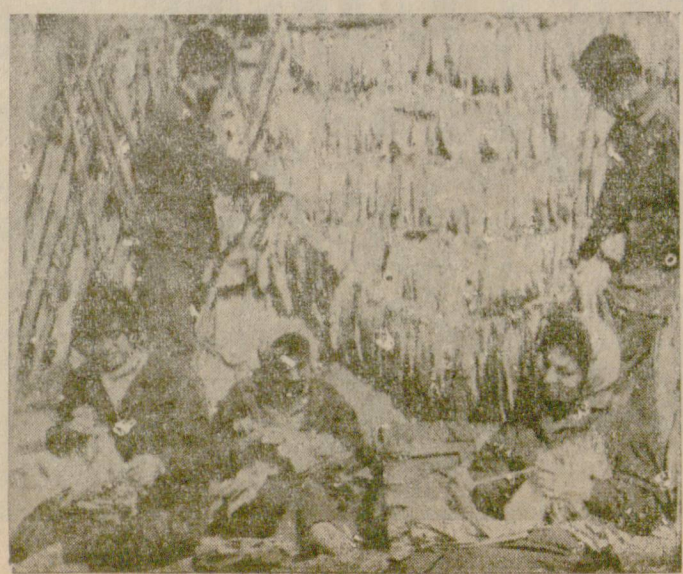
ките на „Грамада“, „Звездното момиче“ ще бъдат възстановени. До нова година ще подготвим „Сърковичето на четата“. Послужай 20-годишнината от Деветосептемврийското въстание сме решили да поставим нещо по-оригинално, но още не сме се утвърдили на кой автор да се снем. Трябва да отбележа, че през тази година Драматичната школа ще има по-добра дейност, защото читалищното ръководство отрано се погрижи за младите артисти. Осигуриха ни рекламната поместение за художника — две гардеробни. Предвиждат се и турнета из окръга. Времето за почивка неусетно бе изтекло. Репетицията трябваше да продължи. Сбогувах се с тези млади хора, с режисьора им. Когато притварих вратата, зад мен вече се чуваше гласът на Бахчеванов:

— Завеса... осветление — музика. Първи говорител да започне.

М. ШАЛАБЕРОВА

от Общественията редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

М. Иванова
Снимка: Гено Генов

ЕДИН ЕПИТЕТ? ЕДНО ПРИЛАГАТЕЛНО?

В СЪЩНОСТ тази история е много интересно и, което е най-важното — много известна. Няма да затрудни с нищо студентите от исторически факултет на току-що откритото Висше учебно заведение във Велико Търново.

Поменат „велико“ и асичко стана ясно. Според допреди няколко години бе, дали е правилно да се пише „велико“. Някой изглежда бяха казали, че това „велико“ минало на великобългарски шовинизъм. Други

бяха на друго мнение и с тях мисля, че се съгласи и БАН. И имаше пъленот — право да се съгласи. Народът така си го знаеше — от паметта: Великото! Дошъл си някой с влака и негов познат го пита: „От Великото ли се връщаш? Какво ново там?“ Или: „Добре е човек да прескочи до Великото. Там всичко се намира“. Към това „всичко“ сега може да се притурят и други и народът го притуря и му се радва: Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“. Народът от нашия край се радва, защото ще праца за по-висока наука даровитите си рождени много по-близо, ще му бъде много по-изгодно. А по-сантименталните ще кажат: и много по-красиво. Тая красота се разкрива още отсега, когато всичко е още в чернова. Тя ще се утвърди в близкото бъдеще, когато всички хубави мечти за Института ще станат реалност.

Живота романтика на старопрестолния ни град

Атанас СМЕРНОВ
писател

Младежки простори

РЕДАКТИРА НЕЩАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ

СТОХИЛЯДНИЦИ

В НАШЕТО кооперативно стопанство вече имаме стохилиядници. Но не мислете, че това са стари хора с побелели глави! Не! Напротив, те са комсомолци. Атанас Пенев от с. Паспалевец и Драган Пашов от с. Дъскот са шофьори в ТКЗС. Всеки един е изминал по 100 000 километра път с камрион „ЗИЛ-164“, без да допусне досега някакви аварии.

Комсомолецът Атанас Пенев завършил с отличия курса за професионални шофьори още в редовите на армията. Там оставя на работа като шофьор три-четири години. За това време със зачисления му камрион „Опел-Блиг“ измина 98 000 километра. Когато издавал колата, всички ахнали! Машината била безупречно поддържана, като нова. За усърдието му и пазенето на камриона Атанас получил преходното червено знаме „Първенец“ и звание — сержант.

Доиде си на село младежът. Но друга работа не му харесваше, освен тая зад кормилото. Стана тракторист, а после комбайнер в МТС с. Ресен. И пак не изпусна първото място.

По-късно, когато от стопанството го поканиха да си дойде, той не отказа. В началото работи като тракторист, а после му зачислиха получения нов камрион „ЗИЛ-164“, с който работи досега. Извоюва си добро име като шофьор. Всички кооператори го обичат.

— Този камрион е на Атанас — думат те, където и да го видиш спрян.

Познават го! Изминал е вече 100 000 километра без основен ремонт. Камрионът изглежда ка-

то сега да е излязъл от завода. Така стопански се грижи за машината с която работи, комсомолецът Атанас. Кооператорите, когато решат да отидат на екскурзия, на театър, цирк или другде, гледат да се качат на Атанасовия камрион. Всички знаят, че той не прави лудории, кара внимателно, работи безпогрешно.

Драган Пашов също е станал шофьор в армията.

Издайки на село, той поствя на работа в ТКЗС като помощник-шофьор. Работи няколко години.

Ръководството на стопанството му зачисли получения камрион — нов „ЗИЛ-164“. И Драган твърдо реши да пази тая мощна машина, дошла чак от СССР. С нея вече той е изминал над 100 000 километра без аварии и продължава да работи.

Сутрин рано Драган влиза в кабината пали и заминава: днес зърно ще превозва, утре камъни, захарно цвекло, силаж, грозде. А в късна есен от върха на Балкана той извозва дървен строителен материал за бъдещите строителни работи. Винаги е вългича за населението — какво ли не?! Чести са случаите, когато всички са се прибрали за нощна почивка, да съобщат, че на пунктовете са останали манипулатори домати или грозде и трябва да се закарат на гарата. Председателят Петър Маринов ще помисли и ще каже:

— Намерете Драган! Той няма да откаже, ще го закара.

Така и става. В леглото да го намерят Драган става, памята връхна дреха и потегля към гаража.

Трудолюбив е Драган. Работата никога не му потяга. Всички кооператори го обичат. Неговото име и името на Атанас са винаги в списъка на първенците.

М. МИНЧЕВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ в с. Дъскот

Необичайно много плод е обичил клоните на славията градина в с. П. Сеновец. За неговото прибиране са дошли много кооператори и кооператори. Тук са и комсомолците Русанка Кръстева, Пенка Йорданова, Стефка Георгиева и Тодорка Йоргова.

Снимка: Н. Качанов

Горба за човека

В РЕМОНТНО-МЕХАНИЧНИЯ ЦЕХ на ДЗЗ — Г. Оряховица, където от две години заплатите се получават без каснер и се утвърди кът на честността, изведнаж някой взе да краде.

Огорчение и безпокойство обхвана отделите. „Кой!“ — растежа тревогата. В това време младежът Петко Петков се оплака на партийния секретар Кирил Йанев, че дългогодишният срутуар Иван Вацков го е пласнал.

— Виж какво, — след като помълча, подхвана Йанев, — бай Иван е от двадесет години тук и го познаваме добре. Професия и ръце ни е дал. За да те пласне, значи си прекалял много. Помисли си, пак ще се срещнем!

След седмица изчезна велосипедът на Йордан Терзиев. Установи се, че е Петков работил, но той пак откова пред партийния секретар. Всички проучиха че Петко е израснал без родителски грижи, сред лоши приятели и затова е станал такъв. Още следващата сутрин Никола Цонков го хвана за ръцете,

когато измъкваше пари от джешите на другаря си.

Партийният секретар го повика пак.

— Петко, при нас така не може! Все едно, че не се е случило нищо, но си помисли. Ще ти дадем възможност да се поправяш, — успонко го Йанев и отиде в канцеларията.

Трябваше да му помогнем! — съгласи се началникът Мило Ганев.

Някои настояха да бъде уволнен и предаден на милицията.

— Това няма да стане! — възразиха всички от бригадата за комунистически труд „Аврора“, в която членуваше Петко. „Нам е и ще трябва да го спасим!“ — решил беше вече бригадирът актин.

И, когато Димитър Хлебаров — Чайковски съобщил, че е видял Петко около охладителната волна кула да обикаля и плаче, всички се спуснаха.

Партийният отговорник Димитър Чобански го заговориха: — Петко, все още има различни приятели и триба да

КОМСОМОЛКИ ЗА ПРИМЕР

КОЛКОТО ПОВЕЧЕ се приближава главният корпус на Захарната фабрика при ДЗЗ — Г. Оряховица, толкова по-ясно се чува позната песен на центрофугите за захар. Тя напомня за музика. Започва от най-ниския тон при най-малките им обороти и стига до най-високия, когато се включи на най-големи скорости.

Доскоро се мислеше, че на тези машини могат да работят само мъже. Този мит, който съществувал от 50 години наеам, окончателно се разби тази година. Пред командните пултове за управление на центрофугите заставаха жени и то млади девойки. В началото някои погледаха с недоверие на това и си мислеха, че момичетата сами ще се откажат.

— А бе тази работа не е за жени — подхвърляха някои стари майстори. — Няне толкова години работим и пак някога правим грешки, та камо ли те?

От тези думи някои в началото се поизплашиха, но ентусиазмът и комсомолският жар надвиха. Заработиха с увереността, присъща само на младежата. В началото старателно изучаваха и добре усвоиха това, което им показваха майсторите и специалистите. Така преминаваха първите дни от първата работна биография на тези млади девойки.

И изведнаж дойде онова, което така много ги развълнува. Целият работнически колектив на фабриката научи за тях. Като гръм дойде вестта. Всички се спираха пред главния вход на Захарната фабрика да прочетат „Мълниятата“, в които се казваше, че техническото, партийното и профсъюзното ръководство изказват похвала на другарките Тодорка М. Манолова и Пенка Ст. Стефанова, които най-бързо от временните работници усвоиха управлението на центрофугите и заработиха вече с увереност на тях. В мълниятата се приканваха и другите да последват техния пример. Това стана скоро. След два дни се появи друга мълния. Похвалата на ръководството този път беше за другарките Стефка П. Божилова и Лилиана Ил. Милова, които безаварийно работят на центрофугите. И от това се разбира, че всички жени правилно са схванали думите на началника на цех „Рафинерия“ инж. Ботю Митев.

От добрата работа на центрофугите, от вашето умение да ги управлявате добре, зависи най-много изпълнението на производствения план на цялата фабрика. Наред с това от вашата добра работа зависи много получаваната захар да има добро качество.

— Тези, младите, вършат по-хубава работа от мъжете! — споделя вече бай Трифон Угаров, ръководител на отдела. — Гледат хубаво работата си, а и винаги поддържат чисто работното си място.

Ако след работа ги видите в читалнята на библиотеката на Завода, не се учудвайте. Те тук са редовни посетители. Увеличат се еднакво по интересни романи, поезия и техническа литература.

Така живеят тези няколко комсомолки — пример в труда и живота.

Иван АРГИРОВ

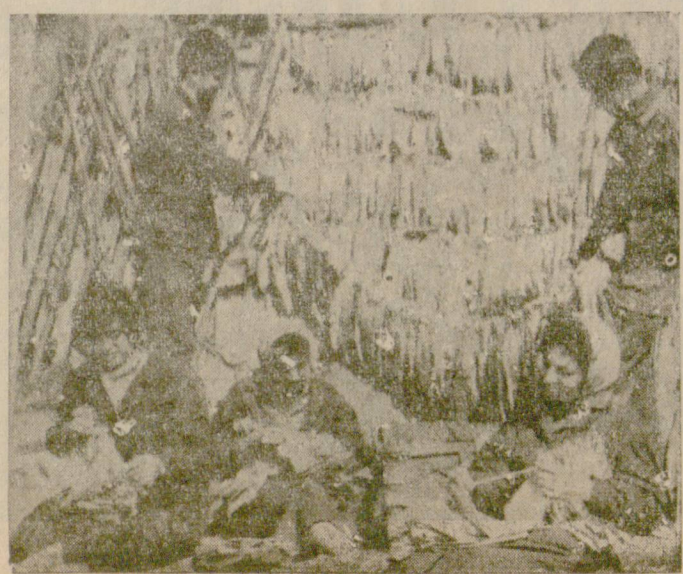
НА ДОБЪР ПЪТ!

В КРАЯ НА АВГУСТ сред младежите патници на гара Г. Оряховица се откриха още една шумна група. Отиваха си следобедните от училище „Алеко Константинов“ — Свищов, които близо месец работиха в ДЗЗ — Лясковец. Те се радваха, че след дългата раздяла отново се връщат при близките и другарите си, но, въпреки това, разговарях се с тях и видях, че те не са обикновени, че боят може да прегори. Не се учудвайте, че тези шестнадесетгодишни момчета и момичета говореха със загриженост на стопани. За месец 37-те члена на Окръжната комсомолска бригада се научиха не само да работят, но и обавиха стотици работи на възрастните. Много ласкави бяха отзивите на паркомите Рашков и Аврамов за извънредната им средноколичествена. За 20 дни те са заработили около 870 лева, като са направили 3500 низи тютюн.

Работниците от ДЗЗ също останаха довольни. Дълго време те няма да забравят хубавите литературно-музикални програми. Драго им беше и когато гледаха срещните движе-

ния на Ангел Пендов и на Людмила Вълков, които при норма 8 низи правеха по 18-20. Оставаша секунди до тръгването на влака. Размахват се ръце за обгом. Домашните пожелаваша добър път и бъдещи успехи в учението и труда. НА СНИМКАТА: Бригадири по време на работа.

М. Иванова
Снимка: Гено Генов

ЩЕ СЕ ОПРАВИ ЛИ ПЕТКО?

не научи да ги разпознава.

От този ден Чобански го прие да работи при себе си и под свой контрол.

— Знаем, че си ученик, не стигат парите и няма кой да ти даде. Но погледни ли ти, идвай при нас — каза му бригадирът Кирил Гунев.

Взеха да му възлагат отговорни задачи. Ишоко Гунев го накара да събира пари за карти за пътуване и Петко се справи. Бързо напредна и в работата. Развесели се, промени се изцяло. Дори сам почна да си търси работа. Работва се всички. Стана добър работник и от цеха се заеха да го прехвърлят от ученик вече на разряд.

Но кампанията започна и се наложи Петко да отиде на работа в буковия отел.

— Само да не ни посрамим! — посъветваха го на изпращане.

Петко не забрави тези думи. Още от първите дни ръководителят Панайот Ангелов почна да се хвали с него, макар че го бил поставил на доста отговорна работа.

Но ето, че преди няколко дни, Петко неочаквано направил беля. Видял свободен спрян камрион, влякнал се в кабината и го подкарал. Ударил в бордюра, колата почна да боксува на едно място и той избягва.

Школерската бригада, която направи толкова много за него, отново е разтревожена. „Съвсем не е лесно да се изкоренят пороци.“ — мисли си бригадирът Кирил Гунев. Но все пак еднo въпрос възниква как тогава, така и цялата бригада! „Ще разбере ли Петко колектива!“ Като казва партийният отговорник Д. Чобански, рано е да се отговори, но бригадата върва в Петко и ще продължи да се бори за него, защото други истини няма.

Дай Не е леко да се воюва за човека.

Но колко високоблагородна е тази борба!

Г. ГРЪНЧАРОВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ — Г. Оряховица

